

[Aksel Larsen.]

at Kongemagten er Folkerepræsentationen overordnet. Dette er ingen Fordel ved den nye Grundlov. Det er yderst beklageligt, at Forholdet er saadan. Det er heller ikke en Ordning, som er ønsket af det store Folkeflertal, tværtimod. Det er altsaa noget, som maa skrives paa Grundlovens Minusside.

Paa den anden Side indeholder Grundlovsforslaget, som jeg før har redegjort for, reelle Fremskridt, som ikke bør undervurderes, Fremskridt saa betydningsfulde, at man naturligvis maa anse det for en Fordel at faa denne Grundlov fremfor den gamle. Man maa derfor haabe, at de 45 pCt. vil blive naaet, og at der vil blive gjort et alvorligt Stykke Arbejde for at faa Vælgerne til at møde frem til Valgurnerne.

Man vil sikkert give mig Ret i, at det egentlig er et beklageligt Forhold, at det er Formanden for Det konservative Folkeparti, der ganske ubestrideligt har været den drivende Kraft ved denne Grundlovs Tilvirkning — det bærer den naturligvis ogsaa Præg af. Alle er derfor ogsaa enige om, at netop i dette Forhold ligger Faren for, at de 45 pCt. muligvis ikke bliver naaet. Jeg har ved tidligere Lejlighed gjort opmærksom paa, at hvis Socialdemokratiet og Det radikale Venstre blot i beskeden Omfang havde holdt sig i Nærheden af deres Program, i Nærheden af det, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen talte om: det, som det danske Demokrati har kæmpet for gennem Tiderne, saa vilde det have været uhyre let at faa ikke blot de 45 pCt., men en langt større Procentdel af Vælgerne til at møde frem og stemme for Grundloven. Der er ingen Tvivl om, at det danske Folk godt kunde tænke sig en gennemgribende Revision af Grundloven, saa at den virkelig blev demokratisk og i Overensstemmelse med, hvad det danske Demokrati har forlangt gennem Tiderne; men der er desværre heller ingen Tvivl om, at Grundloven ikke opfylder disse Krav. Hvis man vil have Bevis derfor, saa tænk blot paa de Behandlinger, vi har haft her i Tinget, og tænk paa de Krumspring, som visse Talere har gjort for at forsøge at svinge sig op til Patos og tale Blomstersprog, og Forsøgene er faldet fuldkommen plat til Jorden. Jeg synes, at nu ved den sidste Lejlighed, hvor man kan udtale sig, er det en Pligt, om ikke andet saa en historisk Pligt over for Efterverdenen, at sige det, som er sandt i denne Situation: skulde Grundloven strande — hvad jeg ikke haaber, og jeg vil gøre alt for at hindre det —, saa skyldes det kun

Bygningsfejl i Skibet saavel i Skrog som i Rigning, Fejl, som Regeringspartierne har tilladt, til Trods for at det ikke var nødvendigt og ikke i Overensstemmelse med disse Partiers Mening om Skibsbygningskunst og Forfatningsbygningskunst.

Jeg vil altsaa oprigtigt haabe, at vi naar at faa de 45 pCt., og jeg anser det ogsaa i højeste Grad for muligt at naa dem; men naturligvis vil jeg betone, at der skal gøres et ganske alvorligt Stykke Arbejde for at gøre Vælgerne klar over Betydningen af, at Sagen ikke strander, nu da den er kommet saa langt frem, som den er. Det vilde være af en uhyre Betydning, hvis det skulde ske, at Demokratiets Modstandere kunde sige: Der er jo ikke engang 45 pCt. af den voksne Befolkning, der ønsker at gøre blot saa meget for at forsvare Demokratiet, at de gider gaa hen og sætte deres Kryds paa en Stemmeseddel! Det skulde nødtigt indtræde. Og hvis der er Mulighed for det, skyldes det, som sagt, den Maade, hvorpaa Sagen er grebet an, og de Mangler, Forfatningsforslaget indeholder. Paa den anden Side tror jeg dog, at det danske Folk har saa megen Ansvarsfølelse, at det er i Stand til at redde det Fartøj, der fra sin Bygmesters Side er blevet temmelig slet udrustet. Det er jo ofte saadan, at en dygtig Besætning kan klare det, selv om der er Mangler ved Fartøjet, og det tror jeg ogsaa vil ske i denne Sag. Vi Kommuniste vil i hvert Fald yde vor Medvirken. Vi vil ikke blot stemme for Forslaget nu ved den endelige Afstemning her i Tinget, men vi vil ogsaa gaa ud i Befolkningen og gøre, hvad vi kan, for at kalde Vælgerne frem til Urnerne paa Afstemningsdagen.

Christiani: Det er mit Indtryk — og saaledes var det i hvert Fald i høj Grad Tilfældet i min Valgkreds, Randers Amt —, at Grundlovsforslaget har optaget en ikke uvæsentlig Del af Diskussionen under Valgkampagnen. Repræsentanterne for Regeringspartierne understregede stærkt, at det var Valgets Hovedpunkt, „Valget var et Grundlovsvalg“. Fra de Konservatives Side blev det modsatte Standpunkt fremhævet, nemlig at man ikke skulde opholde sig for meget ved Grundlovsforslaget i denne Omgang; men da man paa den anden Side inden for dette Parti var ganske uenig om, hvorvidt det var et godt eller et daarligt Forslag, der var fremlagt, fandt begge Grupper af det konservative Partis Repræsentanter sig foranlediget til i særlig Grad udførligt at motivere deres Standpunkt.